

“Vaccinatiebeleid sinds de Tweede Wereldoorlog”,

21 april 2012, Lezing dr. H.C.Moolenburgh op de ALV van de NVKP

<http://nvkp.nl/mijn-nvkp/videonvkp/>

Transcriptie van Dide Kuijper

Het eerste en het belangrijkste doel van de NVKP is het informeren over vaccineren. En dat doen we via de website. We zetten daar zoveel mogelijk alle informatie die we hebben op. We doen dat ook via het kwartaalblad, de folders, ons boek, de scholingsdag, Facebook en lezingen. We zijn heel blij dat Dr. Moolenburgh voor ons de lezing houdt over het vaccinatiebeleid sinds de Tweede Wereldoorlog.

Hij kan daar natuurlijk het beste over vertellen daar hij al sinds 1953 zijn huisartsenpraktijk had. Dus hij heeft het van begin af aan meegemaakt.

Hij is bekend door zijn boeken, zijn columns en zijn lezingen en ik geef hem graag het woord.

Dank u mevrouw.

Ja dames en heren, het moet mij van het hart dat er een beetje een vreemd klimaat is ontstaan. Een geestelijk klimaat naar aanleiding van de kinderziekten van vroeger. Ik ben geboren in 1925 dus ik weet alles van de vroegere kinderziekten af omdat ik ze allemaal gehad heb. En ja, men denkt tegenwoordig dat het een bijzonderheid is dat onze generatie er dan toch maar gekomen is, ondanks de verwoestende epidemieën van bof, rodehond en waterpokken. Wat heerlijk voor onze kinderen dat ze dat niet meer kunnen krijgen. En je moet er toch niet aan denken dat er niet meer gevaccineerd zou worden, zodat ze al die verwoestende ziekten weer krijgen. We moeten echt de inentingsautoriteit dankbaar zijn dat deze paraplu's van al die inenting bestaan. Dat wil ik even eerst zeggen. Dan gaan we nu ook de andere kant bekijken.

Toen ik geboren werd, toen was er eigenlijk nog maar 1 inenting en dat was de pokkeninenting. De pokkeninenting was als volgt: een kind was net een jaar en dan kreeg het 5 van die schrapjes op de arm. En daar werd dan die koepokkenvloeistof ingesmeerd en daar kwamen dan 5 zweren. Dat waren van die grote zwarte zweren en die vielen dan af en dan had je 5 littekens. Ik heb ze nog want ze gingen het hele leven mee. Alleen vooruitstrevende kinderartsen deden dit anders, die enten bij meisjes vlak onder de tepel in, want dan viel de borst eroverheen en dan bleven ze mooi. Dat was een erg merkwaardige manier van doen. Ik heb eens een meisje meegemaakt die het op de voetzool had.

Was het terecht dat er tegen de pokken werd ingeënt? Nou laat ik beginnen met dit te zeggen, pokken was een levensgevaarlijke ziekte. In 1871 tot 1872 stierven er in Nederland 19.000 mensen

aan pokken, er waren toen nog niet zoveel mensen, moet je even rekenen hoeveel dat er waren. Is het daarom terecht dat er zo massaal ingeënt werd?

Nu ga ik u iets vertellen dat u misschien nog niet weet, de pokken die gingen plotseling verdwijnen in het laatste deel van de negentiende eeuw. Toen verdwenen ze. Was dat door de inenting? Welnee, mijn grootouders en ouders zijn niet ingeënt tegen de pokken want dat begon pas in de twintigste eeuw.

Waarom gingen die pokken dan weg? Dat kwam door de moderne hygiëne. De mensen woonden minder hutje mutje op elkaar en heel belangrijk: door de hygiëne verdween de wandluis en dat was één van de grote overbrengers van de pokken. Dus de pokken zijn niet door de inenting verdwenen, de pokken zijn verdwenen door de moderne hygiëne.

Het enige dat we zeker weten van de pokkeninenting is dat er duizenden kinderen aan dood zijn gegaan, hetzij levenslang verminkt zijn gebleven in hun brein, door de zo gevreesde Encefalitis postvaccinalis. Een zeer gevaarlijke aandoening, die overal voorkomt waar met het pokkenvaccin werd ingeënt.

Met andere woorden, vanaf het ophouden van de epidemieën zijn er grote hoeveelheden doden gevallen dankzij de inenting en niet dankzij de pokken zelf. Wat was die inenting nou? Er was een man die leefde van 1749 tot 1823 en die man die heette Jenner. En die Jenner had een verhaal gehoord, een soort folklore. Dat was dat melkmeisjes geen pokken konden krijgen, omdat koeien een soort goedaardige pokjes op hun uiers hadden zitten en die meisjes kregen die pokjes aan hun handen – dat was een beetje besmettelijke – en dat gaf een immuniteit zei men, tegen de pokken. En toen is Jenner gaan oefenen op een baby, hij had gelukkig een baby ter beschikking: dat was zijn eigen kindje. Daar heeft hij die koepokken op geprobeerd en hij heeft er ook wat varkenspokken op geprobeerd. Daar meende hij genoeg aan te hebben om toen te zeggen 'We moeten dit uitgebreid bij mensen gaan proberen!' Dat zijn kindje een zeer diepe autist is geworden, weet ik niet of dat er iets mee te maken heeft. Maar vanaf dat moment is die pokken gepropageerd. Dat was dus het begin.

Ik ga u eerst maar eens iets vertellen over vroeger, ik ga niet beginnen met 1953. Ik ga beginnen met toen ik een kind was over kinderziekten. Om even te vertellen hoe het er toen uit zag.

Het was dus echt geen doffe ellende, wij hadden voor ons zesde jaar een aantal kinderziekten afgewerkt en die gaven dan een immuniteit voor het leven. Ik heb al heel vroeg een soort met medisch kijken gehad en daarom herinner ik mij de kinderen uit mijn klas nog goed. Alle kinderen uit mijn klas waren gezond. Behalve 1 jongetje, ik zie hem nog voor me, Koentje. Koentje had 1 keer in de week een aanval dat hij er plotseling niet meer was: dat noemde je een absence, een lichte vorm van epilepsie. Soms liet hij zijn urine lopen en dan moest hij de klas uit, dan moest hij weer even naar huis toe. Koentje was het slachtoffer van een Encephalitis post vaccinalis. Dus het enige kindje met een chronische aandoening, was een kind dat door de inenting van de pokken was aangetast, verder niet.

En wat hadden we nou in die tijd? Want we kwamen allemaal goed door die kinderziektes heen.

Bof: De bof daar wordt tegen ingeënt, die zit in de BMR inenting. De bof had je eerst een linker- of een rechterwang die rood en stijf werd en dan de andere kant. Deed een beetje pijn, kreeg je een kamille omslagje. Duurde een weekje en dan was het over.

Tenzij je het ongeluk had dat je die kinderziekte niet kreeg, want als je een jongetje was en je kreeg de bof op je 13de, 14de of 15de jaar (dus tijdens de puberteit), dan kon je een ontsteking krijgen aan de teelballen, dat noemden ze zogenaamde bofballen.

Je kon daar ook steriel van worden, was een gevaarlijke aandoening. Moest je blij zijn als je de bof kreeg op een jonge leeftijd. Ik herinner mij bijvoorbeeld een vriend van mij op de middelbare school. Hein kreeg de bofballen. En die lag op een ijsblaas te lijden. U moet uw voorstellen, dit was dus in de veertiger jaren. Hij kreeg toen meisjes uit de klas op bezoek en die keken dan naar zijn wangen en zeiden dan 'Nou het valt nog wel mee hè Hein?' Dus van boven glimlachte die en van onder leed hij.

Dan hebben we de waterpokken, nou ja waterpokken was een paar dagen koorts. Waterpokken is zeer besmettelijk. Duitsers noemen het Windpocken omdat het als het ware door het venster naar binnen woei, maar had niets om het lijf. Beetje koorts, vervelende was als die blaasjes indroogden want dan gingen ze een beetje jeuken maar dan kreeg je er iets talkpoeder overheen of zoiets en dan was het weer over.

Rodehond fluitje van een cent. Je kreeg een beetje kliertjes in de nek, beetje vlekjes op de huid. Het was zo een kleine kinderziekte dat je eigenlijk gewoon nog naar school kon gaan. Wij probeerden ook zoveel mogelijk kinderen te besmetten. Bijvoorbeeld als kinderen waterpokken hadden dan ging je op bezoek bij zo'n kind want dan had je het tenminste gehad. Rodehond was alleen gevaarlijk voor zwangere vrouwen: u weet de koningin Juliana heeft rodehond gehad en daardoor is een van de prinsesjes aangetast. Dus je moest het niet krijgen als zwangere vrouw. Het was goed als je de rodehond vroegtijdig kreeg.

Mazelen was een rotziekte, want daar werd je erg ziek van. Kreeg je hele hoge koorts en je kreeg een soort van bronchitis raspande hoest, rode ogen en vijf dagen lang hoge koorts. En daarna zag je de mazelen uitbreken op de huid, grote rode plekken en dan zakte de koorts snel naar beneden. Maar er was iets leuks met de mazelen. Je kreeg bijvoorbeeld een moeder op spreekuur en die zei tegen mij: 'Ach, Marietje is de laatste tijd niet te hebben. Ze is zo vervelend en alsmaar ligt ze dwars en gilt en ze zit niet lekker in haar vel. Echt dokter, ze zit tegen de mazelen aan!'

Nou in het begin dat ik dat hoorde dacht ik wat een rare opmerking was dat, maar dat had ze weer van haar moeder geleerd en die had het weer van haar moeder geleerd. Ze zit tegen de mazelen aan. En dan keek ik 14 dagen (want dat is de incubatietijd) maar er gebeurde niks. En dan dacht ik: zie je wel. Maar na 3 of 4 weken had het kind mazelen. Die mazelen die kwam precies op tijd en daarna zag je iets aan die kinderen. Die waren wijzer geworden, die waren handelbaarder geworden, die waren

plotseling een stadium verder. Soms waren ze zelfs iets gegroeid in die korte periode. Mazelen is een gekke ziekte, die deed psychologisch iets met het kind ten voordeel.

Dan hebben we de kinkhoest. Kinkhoest was niet een algemene kinderziekte. Ik was een jaar of 12 toen ik het kreeg. Vervelende ziekte, duurde 7 weken. Nare hoest met gekke uithalen en echt een ziekte die je 's nachts ook bezig hield. Maar goed als je het gehad had was je er ook voor een leven weer mee klaar. En dan moet ik iets zeggen over zowel wat ik met de pokkeninenting zei. Toen begon op een gegeven moment die kinkhoest te dalen. Die ging naar beneden toe. Met andere woorden kinkhoest was allang aan het dalen voordat de inentingen begonnen. En met de inentingen ging die kinkhoest eerst behoorlijk omhoog. Kinkhoest was bovendien een rare ziekte want toen ik veertig jaar in de praktijk was, belden moeders mij op en zeiden 'Dokter, mijn kind hoest zo raar.'

Wat is er dan? 'Ja de huisdokter weet niet wat het is.' Oké, hou het even bij de telefoon. En dan hoorde je 'huuu heee' en dan zei ik: 'Dat is nou kinkhoest, mevrouw.' 'Oja?' zei ze dan. Nou dat werd dan weer aan de jongere huisartsen geleerd die hoorden het dan weer van de patiënten. Want zo zeldzaam was die kinkhoest geworden. Niet door de inentingen, maar omdat die kinkhoest vanzelf naar beneden was gegaan. En daar moet u goed rekening mee houden, dat is het vreemde van ziekten. Ziekten komen en gaan zonder dat wij daar nou zo verschrikkelijk veel aan kunnen doen. Dat zijn golfbewegingen die te maken hebben met de periode waarin de mensen leven.

Dan hadden we nog roodvonk.

Roodvonk was in mijn jeugd een zeer gevaarlijke ziekte. Dat gaf hartafwijkingen, nierafwijkingen en middenoor afwijkingen voor het leven. Gevaarlijke ziekte. Ik herinner mij nog als kind liep je langs een deur waar heel groot 'roodvonk' op de deur stond. Andere kinderen mochten daar dan niet naar school, je liep als kind met een grote boog eromheen, het was heel gevaarlijk.

En dan heb je weer zoiets, ik praat nu weer over veertig jaar later. En dan komt er een moeder op spreekuur en die zegt: 'Wat Jantje nou heeft weet ik niet dokter, maar zijn hele huid schilfert.' En dan keek ik en dan vroeg ik: 'Heeft hij vorige week een beetje rooie huid gehad en een beetje keelpijn?' 'Ja dokter.' 'Kleine pikjes op de huid?' 'Ja dokter ik dacht dat hij iets verkeerd gegeten had.'

Roodvonk. De roodvonk is zonder dat wij mensen daar iets aan gedaan hebben, gewoon van karakter veranderd en een hele tamme ziekte geworden zonder bijverschijnselen, heel merkwaardig. Dus wij moeten er goed opletten dat ziektes door een soort natuurlijke oorzaak op een gegeven moment gaan dalen en langzaam maar zeker zelfs helemaal verdwijnen. Als wij nou op die dalende golf inenten (en dat is vrij veel gebeurd), wat gebeurt er dan? Dan zegt men 'Nou, dat hebben we maar aardig voor elkaar gekregen met die inentingen en we moeten er goed mee doorgaan, anders komt het weer terug.' Dat doet mij denken aan dat verhaal over die muis en die olifant die over die brug lopen en die muis zegt 'wat stampen we lekker he?'

Nou dat doen de entingsautoriteiten, die meten zichzelf de eer aan van het verdwijnen van bepaalde

ziektes terwijl die ziektes vanzelf zijn verdwenen. Zonder dat wij mensen daar zoveel aan hebben gedaan.

De polio was een rotziekte, door die verlammingen. Polio gaf een aantal doden en een aantal kinderen die voor hun leven verlamd werden. Als het erg toesloeg, kon het op je longen slaan en moest je een ijzeren long: aan de beademing. Echt een hele nare ziekte. Maar hetgeen wat veel minder bekend is, is dat polio een ziekte was van het late zomerseizoen, juli en augustus. Dat was dus in de warme tijd. Dan had je bijvoorbeeld honderd kinderen die allemaal diarree hadden. Dat was een zomerdiarree. Die diarree werd veroorzaakt door het poliovirus. Het poliovirus gaf eigenlijk een gewone zomerdiarree, maar bij die kinderen waarvan er iets met de darmen aan de hand was waardoor die darmen het virus doorlieten en het immuunsysteem het niet tegenhield. Daar zag je de polio als verlamming optreden en dat was gevaarlijk. Een aantal van die verlammingen die trokken ook weer vanzelf bij. Ik heb dat ook wel gezien maar een aantal van die verlammingen bleef. President Roosevelt is een bekend verhaal van kinderverlamming, hoewel die het op volwassen leeftijd had gekregen. Nare ziekte.

- Hoe komt het dat die bacteriën er dan doorheen komen?

Wat een leuke vraag, de vragen zijn voor straks, maar ik vind deze vraag zo leuk dat ik hem zal beantwoorden. In de oorlog was er een grote polio epidemie. En toen was er in een Duits stadje een officier van gezondheid en hij was de enige bevelvoerende officier in dat stadje. En dan komt die polio epidemie op dat stadje af, en toen zei deze man. 'Alle kinderen komen 's morgens nuchter op school.' Nou dat werd gehoorzaam gedaan en dan gaf hij ze een klein hapje rauwe zuurkool in de mond. Daardoor kregen ze melkzure darmflora en deze had voldoende weerstand om de polio tegen te houden. De polio gaat naar die stad toe, gaat eromheen en gaat weer door en er is geen 1 kind dat de polio daar gekregen heeft. U begrijpt dat de medische autoriteiten zich hier niets van aan hebben getrokken. Maar goed heel leuk iets, waarom heb je dan in de zomer zo'n epidemie? Omdat er in de zomer zoveel ijs gegeten wordt! En dat ijs is mierzoet. En dat geeft een verkeerde darmflora. Dat is één van de redenen hoor, niet alles.

Difterie, heel gevaarlijke ziekte. Dat gaf een soort van taaie membranen in de luchtwegen waar je aan kon stikken. Het was een grote epidemie in de oorlog nog en ik heb nog even difterie gezien in 1947 in het academisch ziekenhuis in Leiden en wij leerden er nog over (dat is heel interessant).

En toen gebeurde er weer dat hele gekke (ik ga nu niet praten over het aantal doden maar het aantal gevallen), toen ging die difterie weer dalen en dalen en toen werd er weer ingeënt en dan zie je het weer omhoog gaan en later weer naar beneden. Maar die daling had al heel lang plaatsgevonden voordat we überhaupt begonnen zijn met inenten. Dit zijn echt principiële dingen die u goed in uw hoofd moet hebben. Wij worden niet gered door een paraplu van inenting. Wij worden van deze ziekten gevrijwaard omdat ze grotendeels van karakter veranderen of om andere redenen verdwenen zijn. Ik geloof ook niet dat de difterie inenting nodig is, tenzij er een oorlog komt, want difterie dat treedt nogal eens tijdens een oorlogstijd op. Hielpen de inenting? Nou, er was in de tijd

van grote difterie epidemieën een Berlijnse kinderarts en die zei: 'In mijn ziekenhuis liggen de gevaccineerden en ongevaccineerden gewoon naast elkaar.'

Dan hebben we de pneumokokken inenting. De pneumokok gaf dus in mijn tijd de longontsteking. Dan ging de pneumokokken massaal in de longen zitten en die hele long werd gesluierd, mensen werden benauwd. Het duurde tien dagen, de tiende dag kwam de crisis. Dat wil zeggen dat de temperatuur nog verder omhoog ging, de patiënt lag te hijgen in bed. En dan ging je of dood of de temperatuur daalde ineens enorm en helderde die de longen op en dan was dat er weer geweest. Mijn grootvader die huisarts was bij Nijmegen, die had een dronkaard in zijn praktijk en zei altijd 'Man, je moet niet zoveel zuipen.' 'Och dokter, ik vind het zo lekker.'

In ieder geval, die man kreeg een longontsteking en toen kwam de crisis en mijn grootvader heeft daar de hele nacht naast die man gezeten en heeft hem elk half uur een eetlepel gegeven van de beste fles champagne uit zijn wijnkelder. En de man is weer beter geworden en toen zei 'ie: 'Nou, ik ben geen dokter en je heb altijd gezegd dat ik niet zoveel moet zuipen en nou maak je mij er weer mee beter.' Toen heeft hij zich dood gezopen, ja.. Maar goed dat was de pneumonie.

Maar de pneumonie is in onze tijd ook alweer veranderd, dat is heel interessant. De echte massale pneumonie zoals ik die hier beschreef, komt niet meer voor. We hebben veel meer chronische pneumonien en die worden niet veroorzaakt door de pneumokok maar die worden veroorzaakt door virussen. Dus ook daar zie je weer die grote verandering. Dat was een beetje zo de ziekten van vroeger, een aantal acute ziektes, vooral de acute kinderziektes.

En toen kwam de bevrijding. Ik ben daar net 19 jaar en daar in die bevrijding komen de Amerikanen en de Canadezen en wat hebben die bij zich? Penicilline. Nou, dat was wat. Neem een ziekte als gonorrhoe, een geslachtsziekte. Hele nare ziekte, die maanden duurde voor die overgang met vreselijk veel pijn en narigheid, die vaak blijvende steriliteit gaf. En één penicilline injectie genas gonorrhoe. Neem syfilis, een andere geslachtsziekte. De syfilis was een ziekte die veertig jaar meeding en die je langzaam maar zeker via een aantal stadia ten grave sleepte. Het eindstadium was algehele verlamming en dementie. Deze ziekte was in veertien dagen tijd genezen met penicilline injecties. De artsen keken hun ogen uit. Ik heb in het academische ziekenhuis in Leiden een soort van euforie meegemaakt. Want wij artsen zijn ook maar mensen en die artsen zeiden: 'Daar komt eindelijk een tijd aan dat wij naar een wereld toe gaan zonder ziekten.' Het was een algemeen gevoel en dit heeft zeker ook het idee versterkt dat men met de inenting alles zou kunnen. Wij kregen een soort van God almachtig gevoel en dat ging in alle delen van medische wetenschap zijn rol spelen. Daar begon eigenlijk het gevoel van 'nu gaan we ook inenten voor alles'. Ik heb u al gezegd dat ziekten vreemde dingen zijn, sommige ziekten verdwenen helemaal. Ik herinner mij uit mijn begintijd dat daar nog meisjes met chlorosis tarda waren. Dat waren een beetje van die bleke meisjes met overheersende moeders die een lelijke bloedarmoede kregen en die een beetje groenig zagen, vandaar dat chlorosis. Chlorosis tarda een mooi boek daarover is 'Eline Vere'. En die meisjes konden zelfs doodgaan. Dat was heel gek, je zou kunnen zeggen dat dat de anorexia van tegenwoordig was. Rare ziekte, geheel verdwenen. Als ik aan een jonge huisarts van tegenwoordig vraag of die weet wat chlorosis tarda is

dan zegt 'ie: geen flauw idee. Daarentegen heb ik ook ziektes zien komen. Chronisch vermoeidheidssyndroom wat miljoenen jonge mensen aantast. De eerste zag ik vijftig jaar geleden, ik wist niet wat ik zag. Hele rare ziekte die lang door de internisten is gezien als 'het zit tussen de oren'. Heeft u ook zo de pest aan die uitdrukking?

ADHD ontploft, allergieën zijn ontploft, dat hadden we toen niet. Chronische ziekten bij kinderen waren in mijn jonge tijd zeer zeldzaam. Dat is naderhand anders geworden. Mijn collega Pieter Mansfield, die heeft een groot onderzoek gedaan en die heeft gevonden dat 35% van de jeugd tegenwoordig neigt tot een chronische klacht. Ik had een leraar in mijn praktijk die vertelde ik dat en die zei: 'ik ben het niet met u eens, dokter' Oh nee, maar waarom dan niet? 'Bij mij in de klas zijn het er veel meer!'

In ieder geval de chronische klacht onder de jeugd is helemaal geen uitzondering meer. Het is net of die kinderen vijftig of zestig jaar zijn geworden waarbij je die chronische klachten veel meer ziet.

Ik ga nu beginnen met mijn praktijk. Ik zou u nu een aantal verhalen kunnen vertellen uit boeken. Maar er zijn uitstekende boeken geschreven. Ik wil even het boek noemen dat door de Vereniging Kritisch Prikken wordt uitgegeven, door de schrijfsters. Fantastisch boek. Mevrouw Frankema heeft ook een vreselijk leuk boek geschreven, dat wordt binnenkort uitgegeven door Lemniscaat. Dan hebben we de helaas overleden Tinus Smits die een boek geschreven heeft over autisme zoals dat met de inenting te maken heeft. Zeer aan te bevelen.

Maar ik ga u gewoon weer verder een beetje over de geschiedenis vertellen, want ik ben een stokoude man. U verwacht van mij geschiedenis dus die krijgt u ook. Ik ben in 1953 in Haarlem begonnen met huispraktijk.

Gezien het feit de pokken toen verdwenen waren uit Europa en de encephalitis post vaccinalis vele slachtoffers gaf, ben ik meteen gestopt met het inenten van kinderen voor pokken. Later is dat ook bevestigd en heeft men de pokkenvaccinatie afgeschaft.

En toen, heel langzaam maar zeker begonnen de inenting op gang te komen. Dat begon met de DKT: difterie, kinkhoest en tetanus. Eén van de eerste kinderen die ik inentte was een alleraardigst jongetje, Michieltje. We vaccineerden toen bij het derde jaar, er waren nog twee andere kinderen in dat gezin. En vanaf het moment dat hij die eerste inenting kreeg veranderde hij van karakter. Het werd een beetje een verdrietig landerig kind, beetje chaotisch. Ik zat ernaar te kijken en dacht: wat is er toch met dat kind, doorgestuurd naar de kinderarts. Dat kind kon naderhand, terwijl het zusje en broertje erg slim waren, niet meer meekomen op school, moest doubleren op de lagere school, ging niet goed op de middelbare school. Hij heeft tot zijn achttiende jaar nodig gehad om weer een beetje in evenwicht te komen. En ik heb daar toen naar zitten kijken en dan denk ik 'het zou die inenting toch niet geweest zijn?' Achteraf was het dat wel en ik voel mij daar nog schuldig over. Toen werd aan de DKT de P toegevoegd, de polio. Aan het begin was daar iets mis mee want toen waren er in de Verenigde Staten veel kinderen die van de inenting polio kregen maar dat heeft men toen weer onder de knie gekregen. Maar toen begon het mij op te vallen dat vaak na de tweede inenting de

kinderen een karakterverandering kregen. Ze waren wat slomer en bovendien zag je veel neus, keel en oorontstekingen. Ze vielen van de ene penicillinekuur in de andere, die kinderen hadden een minder goede weerstand gekregen. Dat was zo opvallend dat je er bijna op kon rekenen dat er iets mis zou gaan. Mijn professor kindergeneeskunde Gorter in Leiden die had ons geleerd: 'Vaccineer nooit een kind voor 9 maanden want dan weet je wat voor vlees je in de kuip hebt'. Daar heb ik mij altijd aan gehouden maar de inentingen werden wat vroeger gegeven en in het eind van de twintigste eeuw kan je gaan spreken van een echte inentwoede.

Men merkte dat een aantal gevallen van meningitis (hersenvliesontsteking) werd veroorzaakt door de haemophilus influenzae, een bacterie die veel bij griep voorkomt. En toen heeft men gezegd: weet je wat, dan doen we die er ook bij. Dat was dus de vijfde bij de DKTP inenting. En inderdaad, toen zag je veel minder meningitis door de haemophilus influenzae. Maar op dat moment gebeurde er iets heel gek. Toen kwam een vrij zeldzame meningitis, meningitis C actief tevoorschijn en begon slachtoffers te maken. Toen hebben ze gezegd 'Dan moet die er ook bij!'

Je kan er nu dus op wachten dat we een opleving krijgen van Meningitis B, want ik ben ervan overtuigd dat die bacteriën een andere rol spelen dan wij denken. Kijk, er is ziek weefsel om welke reden dan ook. En dat zieke weefsel dat wordt aangevallen door de vuilnislieden van ons lichaam en dat zijn de bacteriën en de virussen. Ik vind dat heel fraai, deze redenering. Die kun je heel fraai zien als die bacterie die doet het, nee, die bacterie speelt een dubieuze rol met de nieuwe inenting die op het ogenblik aan de meisjes van twaalf wordt gegeven, weet u wel.

De HPV inenting. Dat is voor het cervix carcinoom. Dit is een volslagen gok, want men heeft geen enkel statistisch bewijs dat deze inenting iets doet aan het carcinoom van de baarmoedermond. Men zal dertig jaar moeten wachten om die statistieken te zien. Maar men heeft gezegd: 'wij zien het papillomavirus meestal wanneer er een cervixcarcinoom is, dus veroorzaakt het één het ander'. Dit is precies dezelfde beredenering als wanneer je zegt: 'Wij zien dat als er een brand in de stad is, er een brandweerman is. Dus die brandweerman die heeft die brand veroorzaakt.'

Nee, ik heb het cervixcarcinoom gigantisch zien toenemen vanaf het moment dat jonge meisjes de pil gingen slikken, samen met borstkanker. En daar komen de bacteriën op af, want waarschijnlijk krijg je daarvan een zieke baarmoedermond, en daardoor krijg je daar een virus of een ontsteking hetzij door een bacterie. Ik geloof er niets van dat het HPV virus inderdaad de kanker van de cervix veroorzaakt. En waarom niet? Omdat uit onderzoek blijkt dat een aantal vrouwen die kanker krijgen zonder dat virus. Er moet dus een andere reden zijn en een gezonde vrouw die het virus binnenkrijgt krijgt geen kanker. Met andere woorden: het klopt niet, ik wou dat toch even zeggen.

Er is een man in Frankrijk geweest die heeft gezegd 'Oh ja veroorzaakt cholera bacterie Cholera? Nou geef me even cholera bacterie.' En iedereen stond te kijken, dus hij kreeg het niet. 'Ja ik weet van mijzelf dat ik kerngezond ben, ik kan die bacterie wel aan.' Ik zou het u niet aanraden maar het is toch iets waar we veel te weinig rekening mee houden. Dat in een gezond lichaam bacteriën en virussen veel minder kans hebben om naregheid te veroorzaken. De bijverschijnselen van de

vaccinaties die worden door de gezondheidsautoriteiten niet erkent. Men zegt 'een bijverschijnsel is datgene wat in de eerste week optreedt en alles wat daarna optreedt is iets anders.' En zelfs dat nog niet altijd. Herinner u even de Mexicaanse griep inenting. Daar zijn een aantal doden bij gevallen in Nederland. En dat kan natuurlijk helemaal niet, dus werd er gezegd dat dat een ongelukkig toeval is. Dat zijn dus hele nare dingen, eigenlijk, waar we mee te maken hebben. Dus als ik het over bijverschijnselen heb, de echte nare bijverschijnselen van de inenting die zitten niet in de eerste week, die komen veel en veel later. Weken, soms maanden later. Deze worden totaal ontkend. Die worden naar het rijk van fabelen verwezen.

Weet u, ik heb veel geleerd van de taal. Er werd bijvoorbeeld gezegd 'Fluoridering geeft bijverschijnselen'. En dan werd er officieel door professor Muntendam directeur generaal van de Volksgezondheid gezegd: 'Daar is niets van gebleken'. Dan denk ik: nou ja, wat ik dan zie is schijnbaar wat anders... Tot ik deze zin heb leren vertalen – want ik ben deze zin in alle mogelijke manieren tegen gekomen – als gezondheidsautoriteiten over een bepaalde klacht zeggen 'Daar is niets van gebleken', dan moet u dat vertalen, net zoals u Frans vertaald, en dan moet u zeggen 'Wij hebben daar niet naar gezocht'. Onthoud dit goed want u zal het nog veel tegenkomen. En toen, in het laatste stuk van de twintigste eeuw, gebeurde er een regelrechte ramp. Toen is men de inenting naar steeds vroeger gaan verplaatsen. Inenting vonden toen ik jong was plaats in de negende, tiende en de elfde maand. Maar het werd steeds meer naar vroeger geplaatst, waarom? Nou, dat werd gezegd: 'Wij zien gelukkig veel minder bijverschijnselen wanneer wij vroeg inenten'. Ja, dank je de koekoek! Want dat kind heeft nog niet een immuunsysteem dat kan reageren op de inenting en daarom zien we minder bijverschijnselen. Maar omdat het niet kan reageren gaat dat gif dat ze binnenkrijgen -want de inenting zijn giftig- die liggen dan als een tijdbom te wachten in dat lichaam van die kleine kinderen. Dit is eigenlijk een nonsensredenering. Die immuunsystemen zijn onrijp.

Hier komt iets nieuws.

In januari 2011 is een bijzonder belangrijk onderzoek verschenen door de Amerikaanse neurochirurg Russell Blaylock. En die Russell Blaylock heeft gezegd: 'Kijk eens, wij enten die cocktails in maar het is toch eigenlijk te gek. Heb je ooit een kind gezien dat tegelijkertijd bof, rodehond, mazelen enzovoort kreeg?' Ons lichaam werkt de ziektes meestal één voor één af. Daar zijn wij helemaal op ingesteld. En wat doen wij nu? Wij vaccineren vanaf de zesde week, als dat kind nog een onrijp immuunsysteem heeft. Enten wij zes à zeven ziektes tegelijk in. Wat gebeurt er dan? Dan krijgen we (voor zover dat al mogelijk is) geen normale reactie van het immuunsysteem maar dat immuunsysteem raakt in paniek. En die gaat exitoxinen maken. Dat zijn ontstekingsstoffen, die geven niet alleen maar de rode bult waar de inenting gegeven is, die kunnen in principe door het hele lichaam ontstekingen veroorzaken. En één van de gebieden waar dat zeer sterk gebeurt, is een ander gebied dat nog niet rijp is bij een kind van zes weken: de hersenen. In de hersenen zitten zogenaamde gliacellen, dat zijn geen zenuwcellen, dat zijn hulpcellen. En die gaan bemiddelen dat er exitoxinen wordt gemaakt en dan krijg je ontstekingen in de hersenen. Men denkt dat 99% van de kinderen die die massa-inenting krijgen, die daar een tikje van meekrijgen. Een groot aantal herstelt zich weer, maar het is

subklinisch, je merkt bijna niets aan die kinderen. Soms hebben ze een heel naar hoog gekrijs, dat noemen ze het hersenkrijsen. Alleen later, veel later, dan komt de narigheid op gang. Want dan merk je dat die kinderen of ADHD hebben, concentratieproblemen op school, of je merkt dat ze andere dingen hebben. Tinus Smits heeft gevonden dat er inderdaad (er zijn er meer die dat gevonden hebben) een direct verband bestaat tussen een aantal gevallen van autisme met deze inenting. Die hersens hebben op hun donder gehad..

Ik moet hier even iets principieels vertellen over de inenting. Alle kinderziektes die ik u heb opgenoemd, die doen namelijk het volgende. Die tasten de huid en de slijmvliezen aan. Nu zitten die slijmvliezen in onze keel en in onze darmen, dus dan zou u zeggen dat is de binnenkant van het lichaam. Maar ook het slijmvlies is nog de buitenkant van het lichaam want die staan met de buitenwereld in contact. En daar word de strijd uitgevochten. Bij mazelen, bij rodehond, op de slijmvliezen, op de huid. Het politieleger dat klaarstaat om er iets aan te doen en een blijvende immuniteit te geven, zit daar. Maar wat doen wij met de inenting? Wij spuiten door de huid heen, zodat meteen de inenting aan de binnenkant van het lichaam terecht komen en daar zit een heel ander stelsel. Daar heb je als het ware het hoofdleger. Dat hoofdleger wordt aangesproken en die kan daar niet goed tegen en daarom tasten wij de immuunsystemen van onze kinderen op een belangrijke wijze en vaak levenslang aan als wij er niets aan doen. We slaan de eerste verdedigingslijn over, daar waar die hoort. En we zetten de tweede verdedigingslijn in, daar waar die niet hoort. De hele constitutie van dat kind die word daarmee aangetast. En dan wordt er wel gezegd: 'Och ja, we spuiten maar zo een klein beetje in, dat moet je niet te zwaar zien.'

Nou ja maar ons lichaam werkt met beetjes!

Weet u, er bestaat een ziekte, ik kan daar een heel mooi voorbeeld van geven. En die heet pernecieuze anemie, dat is een ziekte waarbij er geweldige bloedarmoede gaat optreden en daar ga je aan dood. Begin van de twintigste eeuw hebben ze ontdekt dat als je lever inspoot dan ging je er niet aan dood, dan moest je het wel levenslang inspuiten. Maar uiteindelijk heeft men ontdekt dat dit een gebrek is aan vitamine B12. En vitamine B12 hebben wij absoluut nodig, krijgen we daar te weinig van, dan gaan we dood. Weet u hoeveel u per dag nodig heeft? Eén miljoenste gram.. krijg je het niet, ga je dood, krijg je het wel, ga je niet dood. Met zo'n klein beetje werkt het lichaam. Het lichaam (wordt wel eens gezegd) homeopathiseert. Dat is dus iets dat we goed in de gaten moeten houden, want als we dat niet weten, denken we 'nou ja zo een prikje...' Moet u maar eens opletten, er word nooit gezegd 'dat kind krijgt een prik' maar een 'prikje'. Heeft hij zijn prikje al gehad? Ja, hij heeft zijn prikje al gehad. Uh prikje? Potverdrie, het is nogal een prik!

Ik had een professor en die zei: "Dames en heren, als u in het medische beroep het woord '-tje' hoort, dan moeten al uw alarmbelletjes gaan rinkelen want dan is er iets helemaal fout. Mevrouw, geef hem maar een paracetamolletje.'

Er is nog iets, deze generatie ouders is zelf al gevaccineerd en krijgt nu kinderen. Dus er zit afgezien van het feit dat die kinderen worden ingeënt ook nog een opteleffect in. Die inenting werken op

het ogenblik overal in door. Denk nou niet dat ik meteen vanaf begin af aan heb gedacht 'Oh zo zitten die dingen', nee, heel moeizaam door de loop van tientallen jaren ben ik er eigenlijk achtergekomen wat er is gebeurd. Ik zeg niet dat de enorme hoeveelheid beschavingsziekten die wij op het ogenblik zien, dat die door de inenting komen. De acute koortsen en ziektes zijn voor een groot deel verdwenen en daarvoor in de plaats zijn gekomen de hart- en vaatziekten, de reumatische ziekten. De kanker, kanker is doodsoorzaak nummer 1 in Nederland op het ogenblik. Alzheimer enzovoort. Maar ik zeg wel dat de massa-inenting aan het begin staan van een constitutieverandering waardoor wij minder weerstand hebben gekregen tegen de beschavingziekten die een direct gevolg zijn van de gigantische milieuvervuiling. Net in de tijd dat wij onze immuunsystemen harder nodig hebben dan de generatie voor ons, net op deze tijd, laten onze immuunsystemen het een beetje af weten, dat wil zeggen van de kinderen. Doordat we ze zo zeer op hun donder hebben gegeven met die massa-inenting.

Ik had een leuk lijstje van de WHO waarin je kon zien hoe de beschavingsziekten van 1920 tot 1990 zijn toegenomen. Ik weet dat de kanker is toegenomen met een factor 14 maal, dat is dus nogal wat. Dat de reumatologische ziekten zijn toegenomen met een factor 17 maal. Dat de allergische ziektes toegenomen zijn met een factor 70 maal en dat de Alzheimer (en dit is 1990) toegenomen is met een factor 87 maal en dat is niet zomaar. Dat komt onder andere doordat onze immuunsystemen de gifstoffen niet kunnen afweren. Om u een voorbeeld te geven hoe zeer die zaak is toegenomen. Toen ik jong was (en ik praat nu over een jaar of 18, 19, 20) als er dan een vrouw van 40 kanker kreeg, dan werd er fluisterend gezegd 'Heb je het gehoord? Ze heeft jeugd-kanker.' Veertig jaar... Tegenwoordig DE grote groep die kanker krijgt. Toen ik in het academisch ziekenhuis in 1951 coassistent was, werkte ik op de kindergeneeskunde. Toen heb ik op drie maanden tijd één kind gezien met leukemie. Petertje heette die, het was een mongooltje, lief kindje. Stond altijd naar je uit te kijken als je van plan was naar hem toe te gaan, stond niet naar je uit te kijken, als je dat niet van plan was, die was gewoon helderziend. Maar goed, die had acute leukemie en is daar ook aan doodgegaan. En dertig jaar later zat mijn zoon Hans (nu huisarts in Katwijk) op dezelfde afdeling als coassistent en ik zei 'Hans wat leuk joh, wat een leuke afdeling was dat, ik heb daar veel gezien.' Toen keek hij mij heel zuur aan en zei 'Pa ik vind er niks aan, ik vind het een rotafdeling ik zie alleen maar leukemie.' Toen begreep ik plotseling wat een enorme verandering daar was opgetreden.

Dan de ADHD, ook zo een nieuwe ziekte. We noemden dat vroeger gewoon opgewonden of overprikkeld tegenwoordig is dat ADHD. Het moet allemaal dure woorden hebben. En dan komt de onderwijzeres bij de moeder en zegt dan 'Mevrouw, ga even naar de huisarts, hij moet maar wat Ritalin hebben.' Nou dat is heerlijk, dan krijg je een zombie.. maar die Ritalin is een stof die nauw verwant is aan de cocaïne. Je maakt er dus eigenlijk een klein verslavertje van. Het werkt goed bij overopgewonden kinderen maar er is ook op de PET scan (dat is een bepaalde hersenonderzoek) gebleken dat het 30% minder bloedsomloop in de zich nog ontwikkelende hersenen geeft. En ik ken nog geen statistiek die laat zien dat kinderen die drie jaar Ritalin hebben gehad, minder snel naar de universiteit kunnen gaan. Ik ben ervan overtuigd dat die statistiek bestaat. Ik wijk even een beetje af maar ik wil u een gevoel geven over wat er in deze tijd aan de gang is.

Is er nou verband tussen de nieuwe opgetreden ziekten en de massa-inenting? Het gekke is, er zijn bepaalde verbanden heel duidelijk tevoorschijn gekomen. Het autisme dat in 1992 in de Verenigde Staten 1 op 100.000 kinderen betrof was in 2002, 1 op 500 en in 2008 1 op 125. Het aantal kinderen met neurologische stoornissen (waar ik later nog het een en ander over zal vertellen) is opgelopen naar 1 op 9, onder andere is dat gerelateerd aan de kwik. De kwik heeft tientallen jaren in de DKTP inenting gezeten, zo'n dertig jaar lang. In het zogenaamde Thiomersal. En op een gegeven moment zijn ze erachter gekomen dat dat inderdaad hersenafwijkingen gaf, dus toen hebben ze dat na dertig jaar toegegeven en het eruit gegooid. Heel merkwaardig was, dat dat twee jaar voor de Mexicaanse griep inenting was, maar het er in de Mexicaanse griep inenting ineens wel weer in zit. Ik denk dat ze oude voorraden op moesten maken.. Maar toen is aan minister Klink gevraagd (en ik heb dat interview toen zelf gehoord): 'Minister, is het waar dat er kwik in de vaccins zit en is de minister bekend dat dit gevaarlijk kan zijn voor de hersenen?' En wat zei minister Klink toen: 'Oh ja maar dat is maar zo'n beetje!'

Nou ja, we hebben de eigenaardigheid in Nederland dat wij ministers van volksgezondheid benoemen die van volksgezondheid net zoveel af weten als een Eskimo van de verkoop van kamelen. En dat hadden we bij minister Klink ook.

Er is een man die heeft precies uitgerekend hoe een klein beetje kwik dit is in de Thiomersal, in de DKTP of in de Mexicaanse grieprik. En dat is 5 kwikatomen per elke cel van het lichaam, zo'n klein beetje is dat niet. Een tweede waar een direct verband te vinden is, dat is de wiegendood. Het is Viera Scheibner, een hele belangrijke onderzoekster uit Australië die een belangrijk onderzoek heeft gedaan. Die heeft namelijk kinderen na de eerste DKTP inenting aan de ademmonitor gelegd. En die ademmonitor geeft aan dat na de eerste DKTP inenting kinderen een adempauze houden van wel 6 seconden en dat gaat 6 weken zo door. Maar na 4 weken krijgt dat kind zijn tweede DKTP inenting en neemt dat toe. Bij die kinderen die daar zeer gevoelig voor zijn is het niet 6 seconden of langer maar dat kind stikt. Wiegendood heeft statistisch een direct verband (niet alle wiegendood komt daardoor maar er bestaat een direct statistisch verband tussen de wiegendood en de DKTP inenting). In Japan heeft men naar Viera Scheibner geluisterd en daar heeft men in 1976 gezegd: wij schaffen de DKTP inenting af tot het tweede jaar. En toen kreeg Japan de laagste kindersterfte aan wiegendood van de hele wereld! Heel gek, een paar jaar geleden hebben ze deze prachtige maatregel weer afgeschaft, ik weet niet waardoor dit komt.

Eén van de grote doorbraken in mijn praktijk kwam op een moment dat mijn vriend Bob Hoornstra tegen mij zei: 'Ja, maar je kan iets doen aan de bijverschijnselen van die dingen. Je kan nosoden geven.' Daar had ik wel eens van gehoord, dat zijn dus homeopathische middelen die gemaakt zijn uit de vaccins. Die vaccins worden sterk verdund, die gaf je 4 dagen achter elkaar en dat was een echte uitkomst. Want daardoor zag je kinderen met chronische klachten (bijvoorbeeld die kinderen met chronische keel-, neus- en oorklachten), kinderen met ADHD en allerlei andere klachten echt tot de vaccinatiebijverschijnselen horen, deze kinderen zag je genezen. Ik wist niet wat ik zag!

Ik heb daar zeer veel kinderen met die nosoden zien genezen maar bovendien bewees ik met het genezen van de kinderen, met de nosoden die uit de inenting gemaakt waren, dat de inenting inderdaad de reden waren van de bijverschijnselen. Het is dan ook niet te verwonderen dat aan het eind van de twintigste eeuw, de regering alle apotheken heeft verboden de nosoden nog verder te verkopen. In België probeerden ze dat ook maar dat lukte niet goed. Maar in België is dat op een gegeven moment toch ook erdoor gekomen en de apotheek waar ik ze altijd bestelde die liet mij verleden jaar horen dat ze ze niet meer mochten verkopen. Gelukkig heeft een apotheek in Nederland ze nog wel.

In 2005 is er een boek van mij gepubliceerd dat heet 'Op je gezondheid' en in dat boek daar heb ik 17 gevallen laten zien van mensen die neurologische verschijnselen hadden als laat gevolg van de inenting. Ik noem er een paar op:

Er was een kind dat hele stijve spieren had, die wandelde als een oud mannetje.

Er waren veel kinderen met spraakachterstand.

Er waren kinderen met onhandelbaar gedrag.

Er waren kinderen met kindermigraine, want dat kan bij kinderen ook.

Er was een meisje bij dat elk moment flauwviel.

Er was een kind bij met een verstoorde motoriek van de fijne spiertjes, waardoor het kind niet kon leren schrijven.

Er waren kinderen met slaapstoringsen en al deze kinderen genazen op de nosoden.

Ik zal nog 2 spectaculaire voorbeelden noemen. Eén was van een moeder uit Den Haag en die zat beneden haar dochttertje van 3 jaar voor te lezen. En op een gegeven moment kreeg deze vrouw een paniekaanval, gooit dat voorleesboek neer, rent naar boven en vindt haar baby blauw in bed zonder ademhaling. Ze heeft dat kind nog net aan de gang gekregen, toen hebben ze een monitor voor de ademhaling gegeven. En wat zagen we daar, net als bij Viera Scheibner, dat de ademhaling onregelmatig was geworden. En die vrouw kende mij om andere redenen en die kwam naar mij toe in de hoop dat ik er nog iets mee kon doen. Want die monitor jankte de hele dag maar door, zeker 4 à 5 keer per dag raken we in paniek en rennen erheen en dan ligt dat kind weer niet te ademen.. Ik heb toen de nosodenreeks gegeven en vanaf dat moment was de ademhaling normaal. Dat zijn ongelooflijk ingrijpende dingen om mee te maken. Het alleringrijpendste geval was een jaar voordat ik mijn praktijk neer moest leggen (dat was dus in 2006) toen kwam er een moeder die had mij geschreven: 'Ik heb een autistisch kind en och dokter ik weet wel dat u het niet genezen kan maar misschien weet u er nog iets op.'

En daar kwam Evertje en die zat voor mij en daarnaast zat zijn moeder. En Evertje zit maar wat op zijn stoel te wippen, draait zich steeds rond en kijkt uit het raam. En dan zei ik 'Dag Evertje' en dan keek ik hem aan en keek hij naast mij (typisch voor autisten, die kijken altijd naast je). En dit was een

diepe autist, 6 jaar, zat in de derde groep omdat ze nog geen plaats voor hem hadden op een bijzondere school, deed niks, had geen vriendjes en kon niks. En ik zei tegen die moeder: 'Nou mevrouw luister eens, u begrijpt wel dat ik geen wonderdokter ben en u begrijpt wel dat ik hier waarschijnlijk niets aan kan doen maar ik heb deze methode toch al wel een aantal keer toegepast bij andere kinderen, dus laten we eens die reeks van vier doen. Kom dan over een maand maar met hem terug en dan zullen we eens kijken of hij überhaupt gereageerd heeft.' Een maand later kwam Evertje terug, stapte de kamer binnen, keek mij aan en zei 'Dag dokter!'. Ik viel bijna van mijn stoel af! Ik wist NIET wat ik zag!

Ze zei dat hij na 14 dagen was wakker geworden en hij meteen mee ging werken. Hij heeft de achterstand van 3 maanden nu al ingehaald, hij heeft allerlei vriendjes. En de juffrouw zei dat ze het niet begreep, dat er een wonder was gebeurd.

Daar heeft Tinus Smits een prachtig boek over geschreven.

Ik kon het niet geloven dus ik zei: 'Mevrouw, kom over een maand nog eens terug,' (ik dacht in mijn achterhoofd dit is vast gewoon een opleving) maar na een maand kwam hij bij mij terug. Hij stapte weer binnen en zei 'Dag dokter, ik heb iets voor u gemaakt! Een tekening!'

Daar zag je een hele donkere lucht op, daar viel een grijze regen uit, er waren allemaal kuilen op de grond en je zag poppetjes wegvluchten door die grijze regen en in die kuilen vallen en blijven liggen en dan stond er een heel ingewikkeld woord boven die tekening. Dus ik vroeg aan Evertje wat dit was, waarop hij zei: 'Zie je dat niet? Dit is de verwoesting van Pompeii door de uitbarsting van de Vesuvius en die grijze regen is de asregen en weet u als een vulkaan uitbarst, dan krijg je van tevoren een enorme drukgolf en dat noemen ze een pyroclastische shock, ik heb het maar even voor u opgeschreven.' Dit kind bleek dus super intelligent te zijn! Hij heeft mij na 2 jaar nog eens een brief geschreven dat het zo goed ging. Een eigenhandige keurige brief waarin stond dat hij niets liever deed als geologie bestuderen, hij was toen 8. En dan denk ik bij mijzelf, hoeveel van deze kinderen zouden er rondlopen? Dat er echt gerotzoid wordt met de toevoegingen dat kan je aan het volgende zien.

U herinnert zich de Mexicaanse griep allemaal. Op een gegeven moment trad er een griepje op in Mexico en dat bleek varkensgriep te zijn (hadden we al eerder gezien). Maar om een of andere reden besloot de Wereld Gezondheidsorganisatie dat dit DE grote pandemie was die men al 50 jaar had voorspeld en waar de subsidies van de laboratoria op draaiden. En toen op een gegeven moment hebben zij gezegd dat de hele wereld moest worden ingeënt, maar de hele wereld moest natuurlijk eerst worden ingeënt voordat men erachter kwam dat het maar een klein griepje was. Dus, voor die tijd werd het griepvirus waarmee men het vaccin maakte gekweekt op bebroede kippeneieren. Maar dat ging langzaam, daar ging zo een week overheen en dat duurde zo een paar maanden voordat je dat vaccin had. Daarom besloot men om deze keer een vlugger werkend medium te gebruiken. En weet u wat dat was? Snel groeiende kankercellen. En deze eiwitten van de snelgroeiende kankercellen zijn in het vaccin terecht gekomen.

Er is een fan van de Verenigde Naties, een Duitser en die heeft gezegd, ik ga alle gezondheidsautoriteiten aanklagen, want dit vind ik misdadig. Die heeft dat een paar jaar geleden gezegd en ik heb er niks meer van gehoord, dus dat zal wel verdwenen zijn. Maar dit is eigenlijk vreselijk.

Wel weten we van het Mexicaanse griepvaccin dat dit alleen al in de Verenigde staten 1588 miskramen heeft veroorzaakt. We weten dat de bovengrens 3887 is, het zal er wel ergens tussenin liggen. The United Centre for Disease Control die verzuimde hun vaccinatieleveranciers in te lichten over de binnenkomende gegevens betreffende de aan inenting gerelateerde foetale sterfte. Dat hield men gewoon achter. Zelfs zwangere vrouwen werden niet ingelicht over het gevaar. En laat ik niet vergeten dat in oktober van het vorig jaar aan het inmiddels uitgegroeide DKTP vaccin, waar nu de haemophilus influenzae, de meningitis bij zat, hepatitis B is toegevoegd. Het Hexa vaccin, zes verschillende stoffen!

De hepatitis B was de spuit hepatitis. Dat is dus niet de gewone hepatitis (de geelzucht, die door besmette groenten is veroorzaakt), maar dat is de hepatitis die door vieze spuiten wordt veroorzaakt, door direct bloedcontact. En dat moet u goed in de gaten houden, want dit kwam voornamelijk voor bij druggebruikers. Dit is een echte ziekte voor druggebruikers. En reeds vijftwintig jaar geleden heeft men getracht deze hepatitis B toe te voegen aan de algemene DKTP inenting. En toen was ons argument: waarom doen jullie dat, want dat is een druggebruikersziekte? Ja, dat weten we wel, maar het zou discriminatie zijn tegenover de niet-druggebruikers als die het niet krijgen en de mogelijke druggebruikers wel. Een krankzinnige politieke correctie die nergens op lijkt. Een correcte houding, maar dat kan natuurlijk niet zo. Nu bij de afgelopen minister die heeft het er eindelijk doorgekregen en op 1 oktober zit het hepatitis B erbij. Hepatitis B is een gemene inenting. Er is zelfs in 1998 een groot proces geweest tegen de fabrikanten van die inenting, omdat er MS-achtige verschijnselen bij optraden, Multiple sclerose dus. En in Frankrijk heeft men daarom deze inenting verboden.

Weten de autoriteiten nou eigenlijk niet wat ze doen? Dat is een vraag waar ik mee zit. Ik heb een goede vriend die de hele fluoridering in Ierland heeft aangevallen: Walter Graham. En die was drie weken geleden bij mij op bezoek. En Walter Graham is een van de meest eigenwijze mensen die ik ken. Die loopt overal met het eigenwijze hoofd binnen, waar hij helemaal niet verwacht wordt en helemaal niet mag zijn. En die vertelt mij, ik zal jou wat vertellen. Verleden jaar is er een groot congres geweest van de Wereld Gezondheidsorganisatie over de inenting. En daar zijn alle vertegenwoordigers van de vaccinfabrieken en alle mogelijke autoriteiten bij geweest. En nou ja, daar was hij natuurlijk ook gewoon weer binnen gelopen. En daar heeft men drie uur gepraat over de inenting: 1 uur over de ernstige bijverschijnselen en 2 uur hoe deze bijverschijnselen aan het publiek te onthouden. Ja, en ik moet u zeggen, ik zie die moderne vaccinatiezondvloed als een soort moderne magie. Het is een soort heksenbrouwsel geworden. Wat ons immuunsysteem aantast in een tijd dat we het zo verschrikkelijk nodig hebben.

En ik vrees dat de statistiek die men in Engeland onlangs gemaakt heeft, die zegt dat de tegenwoordige ouders kans hebben hun kinderen te overleven, voor het eerst zeer groot is geworden. Tot noch toe werden de kinderen ouder dan wij. En we zijn er nog niet. Wist u, lieve mensen, dat er 15 vaccins in de planning staan om er nog bij te doen? Op het ogenblik krijgen onze kinderen voor hun 15de maand al 32 porties binnen. En dat wordt nog vermeerderd met 15. Ik denk dat men probeert het alfabet vol te maken. Dat is dus verschrikkelijk.

Maar u moet me maar geloven. U moet dus vreselijk veel geloven van wat ik zeg, maar dat is de moderne techniek, waardoor ik het u niet kan laten zien.

Ik ga u een paar tips geven. Daar ga ik mee eindigen, een paar tips:

- Als u wilt inenten, ent dan zo laat mogelijk in. Liefst met 2 jaar.

- Trek u niets aan van het personeel van de consultatiebureaus dat zegt –en dat heb ik meegemaakt- 'maar, ent u dat kind nog niet in, mevrouw?' 6 weken. 'Wilt u uw kind soms dood hebben?' En dan kwamen die moeders huilend op mijn spreekuur. Nee, ik wil het niet dood hebben, daarom ent ik het voorlopig nog niet in. Dat deed het goed.

- Ent het minimum in.

En de moeder zei, 'morgen moet ie z'n BMR prikje hebben'. Dan zeg ik: 'Gut, denkt u dat ie al in de puberteit komt?' 'Nee dokter hoezo dan?' 'Waarom krijgt hij dan een inenting tegen bof?' 'Oh ja dat is eigenlijk wel gek hè' 'Of denkt u dat ie zwanger wordt?' 'Hè, toe nou dokter, doe niet zo gek.' 'Nou ja maar die rodehond inenting is tegen z'n zwangerschap.' Of bij meisjes zei ik dan; 'Dacht u dat ze ooit bofballen zou krijgen?'. Nou en dan gingen die moeders nadenken. En dan zeiden ze 'dat wil ik niet!'. Dus dan zei ik 'nou dan moet je vragen of je ze apart kan krijgen.' Dan wist ik al wat er gebeurde dan belden ze mij op en zeiden ze 'dat kan niet!'. Ik zeg: waarom kan dat niet? 'Het Rijksinstituut voor de volksgezondheid zegt dat de machines zo in elkaar zitten dat ze de cocktails maken en het is niet economisch verantwoord om aparte inenting te geven.'

Uw kind is niet meer een uniek menskind, maar uw kind is een deel van de veestapel geworden. En waar u hier mee te maken hebt is veterinaire geneeskunde voor mensen en dat is nooit zo'n goed idee. Individueel voorschrijven is dus streng verboden.

- Test kinderen voor en na de inenting. Subtiële toestellen zoals bijvoorbeeld het Quentecapparaat, ik deed het zelf met Kinesiologie. Spiertesten waar je heel veel mee kan zeggen als je een beetje getraind bent.

En hier komen nog twee heel belangrijke raadgevingen.

- Geloof nooit iets, tenzij het door de gezondheidsautoriteiten ontkent wordt. Even een doordenkertje. Heb ik van een Engelse journalist hoor, die is niet van mij.

- Wees niet bang om een rebel te zijn, je redt er in deze tijd levens mee.

Dank u.